

Ved denne Ordning vil man, saavidt skjønnes, kunne opnaa en sagtyndig, paalidelig og hurtig Afgjørelse, baseret paa de danske Love, og Konsulen vil ikke faae Andet med Sagen at gjøre end at begjære Undersøgelsen, og dernæst i Genhold til den modtagne Erklæring at afgjøre Afmønstningspørgsmaalet. Omkostningerne vilde blive at bestemme ved Overenskomst med Bureau Veritas, saaledes som Tilfældet nu er med Hensyn til nykjøbte Skibe i Udlandet, og det tør antages, at disse Omkostninger vilde blive betydelig ringere, end dersom andre Synsmænd skulde bruges — thi den i Lovforslagets § 17 fastsatte Tægt vil ikke kunne paaregnes som anvendelig i Udlandet — og dersom Konsulen tillige skulde falceres, hvad der vistnok vilde blive nødvendigt, hvis han i betydeligere Omfang skulde medvirke ved Undersøgelsen.

Spad i det Foregaaende er bemærket om Bestemmelsen i Lovforslagets § 9, kan tilbøls ogsaa gjælde Lovforslagets § 10, 1ste Stykke, forsaavidt deri bestemmes, at Skibsføreren skal foranstalte Besigtigelsen af det grundstøtte Skib ved Ankomsten til et udenrigt Sted foretaget „saavidt muligt under Sagttagelse af de derfor paa Stedet gjældende Regler“. Det maa nemlig antages, at Skibsføreren som oftest vil være henvist til i saadant Tilfælde at ty til Konsulens Hjælp for at faae sit Skib besigtiget, og i alt Fald vil Spørgsmaalet om, hvorvidt Paragrafens Bestemmelse er fyldestgjort, komme for Konsulen, forsaavidt Mandstabet maatte begjære Afmønstning under Paaberaabelse af, at dette ikke har været Tilfældet.

Den Ordning, der saaledes ovenfor er antydet som den formentlig heldigste ved Efter-syn af Skibe i de ommeldte, i Lovforslagets §§ 9 og 10 nævnte Tilfælde, maa imidlertid vistnok erkjendes ikke at være egnet til at fastslaa ad Lovgivningens Bei, men bør formentlig rettest saavel i Almindelighed som i sine Detailler træffes af Administrationen, hvortil imidlertid den fornødne Bemyndigelse maatte gives ved Loven.“

Efter denne nærmere Forklaring om den Bei, Regjeringen agter at følge, har man troet at kunne foreslaa, at den nærmere Ordning overlades Administrationen, se Indstillingerne Nr. 30 jfr. 32 og 37.

Man tør antage, at hvis den Ordning, Ministeriet har paatænt, imod Forventning skulde vise sig at være forbundet med uoverstigelige Vanskeligheder, vil Regjeringen ikke slaa ind paa væsentligt andre Veie uden at have gjort Sagen til Gjenstand for ny Forhandling med Rigsdagen.

6) Naar Skibsinpektørinstitutionen indføres med den Nødvendighed, vi have bragt i Forslag, tro vi, som alt bemærket, at det vil være saameget naturligere, at flere af de specielle Forførster, der vare optagne i andet Afnit, for Liden opgives, (se navnlig Indst. Nr. 39, 40 og 41), medens det anses for rigtigt at foreslaa flere almindelige Regler, der i og for sig vilde høre hjemme i en ny Søløv, og som derfor og i sin Tid vilde blive at overføre til denne, men som vanskelig kunne undværes i nærværende Lov, og ved hvis Affattelse vi derfor og have taget væsentligt Hensyn til de Beslutninger, der herom foreløbig ere tagne i den til et nyt Søløvsforslags Udarbeidelse nedsatte Kommission, som har havt den Beløille at gjøre os bekendt med de Resultater, hvortil den i saa Henseende var kommen. (Se Indst. Nr. 34, 35, 36 og 37). Naar større Erfaring er indvunden saavel hos os som i fremmede Lande, vil man med mere Sikkerhed endnu kunne bedømme, hvilke nærmere Regler der kan gives for Lastningen m. m.

7) De Forslag, som ere stillede til det tredie Afnit (Nr. 45—47) sigte væsentligt til at give Straffereglerne en noget klarere Affattelse, der nøie slutter sig til den almindelige Straffeløvs Grundsætninger.

I Genhold til disse Betragtninger stiller Udvalget følgende Vædringsforslag, ved hvis Vedtagelse Lovforslagets Paragrafer ville lyde saaledes som kan ses Side 1037—1050:

1) Affnitsinddelingen begynder først efter § 2 og Affnit I. overskrives:
Om Ansættelse af Skibsinpektører og Afgang til Stopning af Skibe af tvivlsom Sødygtighed.

§ 1.

2) I 2den Linie indskrives efter „Sødygtighed“: „og Udrustning m. m.“, hvorhos „“ i Slutningen forandres til „“, og der tilføies: „i Overensstemmelse med de i det Følgende givne nærmere Regler.“

§ 2.

3) I 1ste Stykke Ordene: „paa Grund af Overlastning eller Lastens urigtige Stuvning og Fordeling eller paa Grund af for svag Bemanning“ udelades, hvorimod der tilføies som nyt Punktum: „Lige hermed sættes det Tilfælde, hvor samme Fare indtræder paa Grund af for svag Bemanning eller paa Grund af Overlastning eller Lastens urigtige Stuvning og Fordeling.“

4) 2det Stykke udgaar.